Lieta Nr.1A73025519
Arhīva Nr.1A-0365-20

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2021.gada 7.janvārī

Zemgales rajona tiesas tiesnese L.Gulbe rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ sūdzībā par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 4.septembra lēmumu Nr.1-13.1/2853 un

k o n s t a t ē j a:

[1.] 2019.gada 26.jūnijā Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas (turpmāk arī Iestāde) amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu ZZ Nr.766834 (turpmāk - Protokols – Lēmums) par to, ka /pers. A/ ar transportlīdzekli *NISSAN JUKE*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) 2019.gada 28.aprīlī plkst.16:53:00 iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Tādējādi /pers. A/ pārkāpa Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.1) 5.punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta minēto noteikumu 49.punktā un /pers. A/ uzlikts naudas sods 50 *euro* apmērā.

Protokols sastādīts bez /pers. A/ klātbūtnes.

Par Protokolu – Lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzējs) 2019.gada 19.jūlijā Iestādē iesniedza sūdzību, bet 2019.gada 22.augustā – sūdzības papildinājumus.

[2.] Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p.i., izskatot /pers. A/ sūdzību, 2019.gada 4.septembrī pieņēma lēmumu Nr.1-13.1/2853 "Par apstrīdēto protokolu ZZNr.766834" (turpmāk – Lēmums) atstāt negrozītu Protokolu – Lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Lēmumā secināts turpmāk minētais.

[2.1.] Lēmumā norādīts, kas ir augstāka iestāde Latvijas APK izpratnē, atsaucoties uz Latvijas APK 238.[1] panta ceturto daļu, kā arī citētas Latvijas APK 243. – 244.panta tiesību normas par pierādījumiem un pierādīšanu, pierādīšanas līdzekļiem un pierādījumu novērtēšanu.

Tāpat iestāde Lēmumā atsaucas uz Latvijas APK 272.pantu, kurā norādīti apstākļi, kas jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Latvijas APK 286.pantu par sūdzības izskatīšanu augstākā iestādē un Latvijas APK 246.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu.

Atsaucoties uz Latvijas APK 205.panta pirmās daļas 3.punktu, Lēmumā norādīts, ka administratīvo pārkāpumu lietas izskata pašvaldību amatpersonas, kas pašvaldību domju izdotajos Noteikumos pilnvarotas uzlikt sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Saistošo noteikumu Nr.1 48.punktā noteikts, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Minēto noteikumu 5.punktā noteikts, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus.

Lēmumā izdarīta atsauce uz Saistošo noteikumu Nr.1 20., 21.punktiem, norādot izņēmuma gadījumus, kad nodevu nemaksā.

Iestāde norāda, ka izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās Sistēmas kā Transportlīdzekļa turētājs norādīts sūdzības iesniedzējs, tādējādi viņš uz lietas izskatīšanu Iestādē aicināts pamatoti, jo Transportlīdzeklis pārkāpuma izdarīšanas brīdī neatbilda nevienam no Saistošo noteikumu Nr.1 20. un 21.punktā norādītajiem kritērijiem.

Iestāde norāda, ka personas nodarījums kvalificējams kā administratīvais pārkāpums, ja ir konstatēta nodarījuma atbilstība administratīvā pārkāpuma sastāvam, proti, ja konstatēts administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma objekts ir ar Saistošo noteikumu Nr.1 aizsargātās intereses, respektīvi, kārtība, kādā persona var iebraukt ar autotransporta līdzekļiem, tricikliem, kvadricikliem un motocikliem īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā. Konstatējot faktu, ka /pers. A/ iebraucot Jūrmalā, pārkāpis Saistošo noteikumu Nr.1 5.punkta prasības, konstatējams arī fakts, ka /pers. A/ ar minēto nodarījumu apdraudējis Saistošo noteikumu Nr.1 aizsargātās intereses. Savukārt par administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi ir uzskatāms nodarījums, ka ar /pers. A/ turējumā esošo Transportlīdzekli Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā iebraukts Jūrmalā, neiegādājoties caurlaidi, proti, konstatēts /pers. A/ iebraukšanas Jūrmalā fakts, kā arī fakts, ka /pers. A/ nav veicis nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā. Administratīvā pārkāpuma subjekts ir Transportlīdzekļa turētājs – /pers. A/, bet subjektīvajai pusei, proti, /pers. A/ vainojamības subjektīvajam elementam nav kvalificējošas nozīmes, ņemot vērā juridisku faktu, ka administratīvā pārkāpuma sastāvs, ar ko konstatējama /pers. A/ pārkāpuma atbilstība, ir formāls.

Iestādes ieskatā Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka administratīvais pārkāpums nav noticis, jo iztrūkst būtiska administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme – vaina - , nav pamatots un neiztur juridisku kritiku.

[2.2.] Iestāde norāda, ka /pers. A/ arguments par iebraukšanas caurlaides spēkā esamību pēc 2019.gada 9.aprīļa, nav tiesiski pamatots.

[2.2.1.] Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 46.2.apakšpunktu, Saistošo noteikumu Nr.1 45.7.apakšpunktā noteiktajā gadījumā, ja persona ir zaudējusi tiesības uz nodevas samaksas atvieglojumu vai atbrīvojumu – caurlaidi anulē ar nākamo dienu pēc attiecīgo notikumu reģistrācijas, vai nosacījumu, kas pastāvēja caurlaides izsniegšanas brīdī, izmaiņām.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām un balstoties uz ziņām, kas fiksētas izdrukā no "Visvaris" datu bāzes, konstatējams fakts, ka /pers. A/ pārkāpuma izdarīšanas datumā nepastāvēja tiesiskais pamats atbrīvojumam no nodevas samaksas par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā un ka

attiecīgi iepriekš attiecībā uz /pers. A/ izdotais labvēlīgais administratīvais akts – personificētā caurlaide iebraukšanai Jūrmalā bez nodevas samaksas – pārkāpuma izdarīšanas datumā bija zaudējis juridisko spēku.

[2.2.2.] Saskaņā ar judikatūras atziņām par tiesiskās paļāvības principu un tā aizsardzību, noskaidrojot to, vai iestādes rīcība personai radījusi tiesisko paļāvību, jāizvērtē tas, vai personas subjektīvā attieksme pret iestādes rīcību ir tāda, kuru veido pamatota cerība vai pārliecība par iestādes attieksmi, konkrētās darbības izpildi vai noteikumu iestāšanos nākotnē.

Lai noskaidrotu, vai Sūdzības iesniedzējam ir radīta tiesiskā paļāvība, lai iebrauktu Jūrmalā, nesamaksājot Saistošo noteikumu Nr.1 noteikto nodevu, ir izvērtējami trīs kumulatīvie kritēriji, proti, 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums); 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās; 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr.SKA-238/2007*).

Konstatējot faktu, ka pārkāpuma izdarīšanas datumā Sūdzības iesniedzēja Transportlīdzeklim nebija izsniegta iebraukšanas caurlaide no Jūrmalas pilsētas pašvaldības domes, kā arī faktu, ka nav konstatējami apstākļi, uz kuru pamata saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 piektajā nodaļā noteiktajiem tiesiskajiem pamatiem Sūdzības iesniedzējs būtu atbrīvojams no tiesiskā pienākuma veikt nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā, var konstatēt, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome nav devusi tādu solījumu, tiesisku labumu (labvēlīgu administratīvo aktu), kas Sūdzības iesniedzējam rada pamatotu pārliecību par to, ka iebraukšanas caurlaide viņam pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir piešķirta. Tādējādi, secinot, ka Sūdzības iesniedzējam nebija uz ko paļauties (neizpildās pirmais kumulatīvais tiesiskās paļāvības esamības pārbaudes kritērijs) un, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome Sūdzības iesniedzējam nedeva skaidru solījumu (atļauju iebraukt Jūrmalas administratīvajā teritorijā, nemaksājot Saistošajos noteikumos Nr.1 paredzēto nodevu), tādējādi Sūdzības iesniedzējam nebija tiesību paļauties, ka Transportlīdzeklim pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija izsniegta caurlaide iebraukšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

[2.2.3.] Saistošo noteikumu Nr.1 49.punktā ir noteikta administratīvā atbildība par tiesiskā pienākuma, kas noteikts minēto noteikumu 5.punktā, neizpildi. Balstoties uz Iestādes rīcībā esošajiem pierādījumiem, Iestāde nekonstatē faktu, ka Sūdzības iesniedzējs būtu izpildījis tiesisko pienākumu, kas noteikts Saistošo noteikumu Nr.1 5.punktā, kā arī nekonstatē faktu, ka Sūdzības iesniedzējam pārkāpuma izdarīšanas datumā pastāvēja tādi tiesiskie un faktiskie apstākļi, uz kuru pamata Sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 piektajā nodaļā noteiktajiem tiesiskajiem pamatiem būtu atbrīvojams no tiesiskā pienākuma veikt nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā.

[2.3.] Iestādes ieskatā nav pamatots Sūdzības iesniedzēja arguments, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas rīcība, pieņemot lēmumu par naudas soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ir pretrunā ar Latvijas APK 1. un 22.pantā noteikto.

[2.3.1.] Saistošie noteikumi Nr.1 pieņemti saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 13.punktu. Savukārt likuma "Par pašvaldībām" 45.panta pirmā daļa noteic, ka spēkā esošie Saistošie noteikumi Nr.1 ir saistoši jebkurai fiziskajai un juridiskajai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Saistošajos noteikumos Nr.1 ir noteikts konkrēts mērķis, kas, Iestādes ieskatā, ir sasniedzams tikai ievērojot minētajos noteikumos noteiktās prasības.

Par saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpumu ir paredzēts viens, konstants soda veids – naudas sods 50 *euro*, tādējādi lietderības apsvērumus tiesību normas piemērotāja vietā izdarījis tiesību normas izdevējs – Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome -, nosakot pienākumu piemērot konkrētu soda apmēru, ja konstatējama nodarījuma atbilstība administratīvā pārkāpuma sastāvam.

Saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpuma konstatēšana un vainīgo personu sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu minēto noteikumu saistošo spēku un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpšanu. Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – audzinātu apzinīgu attieksmi saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (Latvijas APK 1.pants), Uzliktais administratīvais sods atbilst soda mērķim, pilda gan sodošo, gan preventīvo funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti.

[2.3.2.] Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz sūdzībā norādītajiem tiesu prakses nolēmumiem, pēc būtības Iestādei lūdz piemērot tiesiskās vienlīdzības principu, respektīvi, proti, lūdz Iestādei attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju pieņemt lēmumu, kas būtu ar tādām pašām tiesiskajām sekām – atbrīvošanu no administratīvās atbildības.

Iestādes ieskatā Sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz tiesiskās vienlīdzības principu, attaisnojot savu prettiesisko rīcību, nav pamatota.

Iestāde norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 35.panta pirmo daļu, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Ņemot vērā, ka ar Sūdzības iesniedzēja turējumā esošo Transportlīdzekli iebraukts Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi, vairākas reizes, dažādos datumos, administratīvā lietvedība tiek uzsākta un administratīvais sods tiek piemērots par katru pārkāpumu atsevišķi atbilstoši Latvijas APK 35.panta pirmajai daļai.

Saskaņā ar judikatūrā sniegtajām atziņām par tiesiskās vienlīdzības principa saturu un tā piemērošanu Iestāde norāda, ka personai nav tiesības atsaukties uz vienlīdzības principu, lai attaisnotu prettiesiskas prakses izmantošanu turpmāk. Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-400/2007 norāda, ka persona nedrīkst izvairīties no soda, norādot, ka līdzīgā lietā pārkāpējs nav ticis sodīts.

Iestāde norāda, ka sūdzībā ietvertā atsauce uz Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.1A33025717 ir nepamatota.

[2.3.3.] Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītās ziņas par komunikāciju ar Jūrmalas pašvaldības domes darbiniekiem un viņu iespējamiem izteikumiem attiecībā uz sūdzības iesniedzēju nav pierādītas no Sūdzības iesniedzēja puses, kā arī nav konstatējamas, balstoties uz lietā iegūtajiem pierādījumiem.

[2.4.] Iestāde norāda, ka nav liegusi Sūdzības iesniedzējam īstenot subjektīvās tiesības uz savu tiesību aizstāvību administratīvā pārkāpuma lietā.

Administratīvā pārkāpuma lietā fiksētie pierādījumi pierāda, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija, veicot procesuālās darbības – savlaicīgi paziņojot Sūdzības iesniedzējam par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un paziņotajā datumā, laikā un vietā izskatot administratīvā pārkāpuma lietu – ievērojusi Latvijas APK noteikto kārtību un procesuālā taisnīguma principu attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju. Neraugoties uz to, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija savlaicīgi paziņoja Sūdzības iesniedzējam par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, nedz Sūdzības iesniedzējs, ne viņa pilnvarotā aizstāve, Sūdzības iesniedzēja interesēs nav izvēlējusies īstenot Latvijas APK 260.pantā otrajā daļā piešķirtās subjektīvās tiesības, kā arī nav pildījis Latvijas APK 260.panta pirmajā daļā noteiktos tiesiskos pienākumus.

Papildus Iestāde norāda, ka tai nav Latvijas APK vai kādā citā normatīvajā aktā noteikts imperatīvs pienākums atlikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, ja Sūdzības iesniedzējs vai tā pilnvarotais aizstāvis to lūdz, nebalstot lūgumu pierādījumos, kas nepārprotami norāda uz objektīviem šķēršļiem īstenot pie administratīvās atbildības sauktās personas procesuālās tiesības.

[2.5.] Sūdzības iesniedzējam nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmajā daļā noteiktajiem,

kā arī konstatējams, ka nav tādu apstākļu, kurus Iestāde atzītu par pietiekamiem, lai mīkstinātu Sūdzības iesniedzēja atbildību saskaņā ar Latvijas APK 33.panta trešo daļu.

Iestāde uzskata, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti un likumīgi saukts pie administratīvās atbildības un administratīvi sodīts.

[3.] 2019.gada 24.oktobrī Zemgales rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība un 2019.gada 25.novembrī arī sūdzības papildinājumi, kuros lūgts atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Saistībā ar piemērotajiem sodiem kopumā 41 protokolu-lēmumu, pastāv pamats tiesvedību par katru pārsūdzēto Lēmumu apvienošanai, jo tikai tā var panākt pareizu lietas izlemšanu - runāt par sodu atcelšanu, kā to identiskās lietās ir jau konstatējusi Zemgales apgabaltiesa.

Lēmumā norādīts, ka Iestāde 2019.gada 29.maijā saņēma fotofiksāciju izdruku no nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas par to, ka Transportlīdzeklis ir iebraucis Jūrmalas īpašā režīma zonā, neiegādājoties caurlaidi. Par katru epizodi 2019.gada 30.maijā tika ierosināta lietvedība, par katru epizodi tika nosūtīts uzaicinājums uz lietas izskatīšanu 2019.gada 26.jūnijā, bet vēlāk 26.jūnijā par katru epizodi tika sastādīts protokols-lēmums. Tātad Iestāde visus 41 pārkāpumu konstatēja vienlaicīgi, 2019.gada 29.maijā, saņemot fotofiksāciju izdrukas, vienlaicīgi par tiem uzsākta lietvedība, vienlaicīgi 26.jūnijā izskatīja un piemēroja sodu.

Citējot Latvijas APK 35.panta otro daļu, 246.panta pirmo daļu, norāda, ka Latvijas APK prasa, lai šajā gadījumā 41 pārkāpums būtu konstatēts vienlaicīgi un lai tos izskatītu viena un tā pati institūcija, kas šajā gadījumā izpildās.

Atsaucoties uz Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 19.septembra sprieduma lietā Nr.1A37004017 22.punktu un 2019.gada 2.maija sprieduma lietā Nr.1A73011018 14.-15.lpp. norāda, ka Iestādei 41 pārkāpuma epizode bija jāizskata vienā lietvedībā, nevis jāprasa sastādīt sūdzību par katru pārkāpuma protokolu atsevišķi. Tādējādi tiesai, saskaņā ar Latvijas APK 35.panta otro daļu, ir jāapvieno vienā lietvedībā Iestādes lēmumu pārsūdzību izskatīšana.

Latvijas APK 35.panta otrā daļa tai skaitā paredz, ka sodus vienu otrā ieskaita, ieskaitot smagākā sodā, ja tāds ir. Tātad Latvijas APK neparedz, ka vienlaicīgi konstatētus sodus, kurus izskata viena un tā pati iestāde, varētu saskaitīt.

Tā kā visi vienlaicīgi konstatētie pārkāpumi ir identiski, tad nepastāv tāda bargākā soda, kurā ieskaitīt pārējos sodus. Tā kā Latvijas APK nepieļauj sodu saskaitīšanu, jeb summēšanu, bet tikai un vienīgi ieskaitīšanu, tad var runāt tikai par to, ka visi 41 sodi tiek ieskaitīti viens otrā, kas nozīmē, ka Iestāde bija tiesīga piemērot sodu vienīgi 50 *euro* apmērā, kas, savukārt nozīmē, ka pārējie sodi ir atceļami.

[3.2.] Pārkāpums fiksēts, kad bija spēkā esoša caurlaide.

Iestāde noklusē, ka caurlaide informācijas sistēmā bija spēkā līdz 2019.gada 27.maijam plkst.17.05 un līdz šim datumam informācijas sistēma to nebija anulējusi. Šī iemesla dēļ Iestādes argumenti, ka Sūdzības iesniedzējam nebija tiesību paļauties uz caurlaides derīgumu, ir nepamatoti.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tādējādi Iestāde ir pārkāpusi Latvijas APK 237.pantu par lietas vispusīgu un objektīvu izskatīšanu.

[3.3.] Iestāde pieļāvusi Latvijas APK 1. un 22.panta pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējs, atsaucas uz Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā Nr.1A33025717 un Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.1A37004017 un 2019.gada 2.maija spriedumu lietā Nr.1A73011018 norādot, ka Iestādes piemērotie sodi pārkāpj Latvijas APK 1. un 22.pantu. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka Iestāde rupji pārkāpj Latvijas APK 237.pantu un klaji ignorē apgabaltiesu secināto, ka pati Iestāde rupji pārkāpj būtiskas procesuālas normas par lietvedības savlaicīgu vešanu un godprātīgi nepilda savus pienākumus.

[3.4.] Sūdzības iesniedzējam liegtas tiesības uz aizstāvību.

Iestādē noklusē un sagroza būtiskus lietas faktiskos apstākļus un kaut gan Lēmumā norādīts viens iemesls Sūdzības iesniedzēja lūguma par lietas izskatīšanas atlikšanu neapmierināšanai, patiesībā tam bijis pavisam cits iemesls. Iestāde Sūdzības iesniedzēja lūgumu noraidījusi tā iemesla dēļ, ka nebija to lūdzis piecas dienas iepriekš, kas ir Iestādes patvaļīgi izdomāts termiņš un nosacījums.

Lēmumā Iestāde savu lēmumu cenšas leģitimizēt, tam izdomājot jaunu, iepriekš nenorādītu iemeslu, tādējādi pārkāpjot Latvijas APK 237.pantu.

[3.5.] Sūdzība pamatota ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu, 288.panta pirmo daļu, 25.panta otro daļu.

[4.] 2020.gada 29.maijā Zemgales rajona tiesā no Iestādes saņemts paskaidrojums. kurā norādīts, ka Iestāde nepiekrīt Sūdzības iesniedzēja argumentam, ka konkrētajā gadījumā par visiem pārkāpumiem bija sastādāms viens administratīvā pārkāpuma protokols, jo tas ir pretrunā ar Latvijas APK 35.pantā minēto. Norāda, ka administratīvā pārkāpuma lieta pamatoti izskatīta 2019.gada 26.jūnijā, jo ievēroti Latvijas APK 268.^{1} panta, 248.panta nosacījumi.

[5.] Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 24.jūlija spriedumu atcelts Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 4.septembra lēmums Nr.1-13.1/2853 un lieta izbeigta. Par minēto spriedumu Jūrmala pilsētas pašvaldības policija iesniedza apelācijas sūdzību.

Ar Zemgales apgabaltiesas 2020.gada 30.septembra lēmumu atcelts Zemgales rajona tiesas 2020.gada 24.jūlija spriedums un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Zemgales rajona tiesā.

[6.] 2020.gada 1.jūlijā spēkā stājies Administratīvās atbildības likums (turpmāk – AAL). Šā likuma pārejas noteikumu 3.punkts noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ja pārkāpums izdarīts līdz AAL spēkā stāšanās dienai, procesu pabeidz, piemērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) un Ceļu satiksmes likuma normas. Ņemot vērā minēto tiesnese atzīst, ka izskatāmajā lietā piemērojamas Latvijas APK normas.

[7.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Lūgumi par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā nav saņemti, tiesa nesaskata nepieciešamību noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, līdz ar to noteikta administratīvās lietas izskatīšana rakstveida procesā un, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta ceturto daļu, tika noteikts termiņš paskaidrojumu sniegšanai līdz 2020.gada 6.novembrim.

Norādītajā termiņā paskaidrojumi, noraidījumi, lūgumi vai pieteikumi lietā nav saņemti.

[8.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā izlemj šādus jautājumus: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

[9.] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzēto Lēmumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Lēmums atstājams spēkā sekojošu apsvērumu dēļ.

[9.1.] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējam kā Transportlīdzekļa turētājam piemērotais administratīvais sods ir likumīgs un pamatots.

[9.2.] Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs – Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, pamatojoties uz kuriem, Iestāde ir konstatējusi, ka Sūdzības iesniedzējs izdarījis Noteikumu 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus par Sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmuma motivācijai un to neatkārto.

Tiesnese nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[10.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Sūdzība – noraidāma.

Tādejādi, pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.[6], 289.[12]panta otrās daļas 1. punktu, 289.[13] , 289.[17] un 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 4.septembra lēmumu Nr.1-13.1/2853 par ar protokolu ZZNr.766919 piemēroto sodu, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedums sastādīts 2021.gada 7.janvārī un **pieejams Zemgales rajona tiesas kancelejā Jelgavā, Dambja ielā 12, 2021.gada 8.janvārī.**

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L.Gulbe